

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

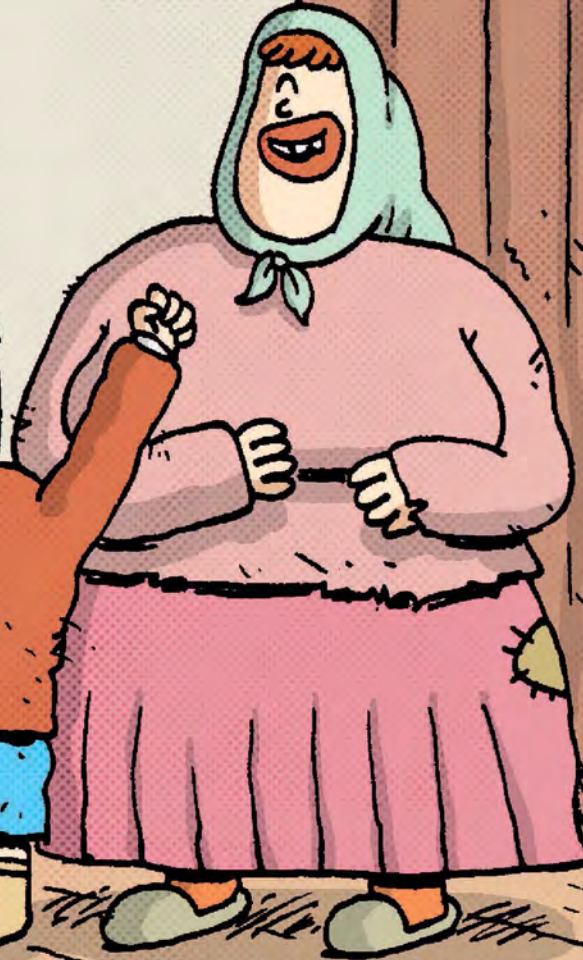
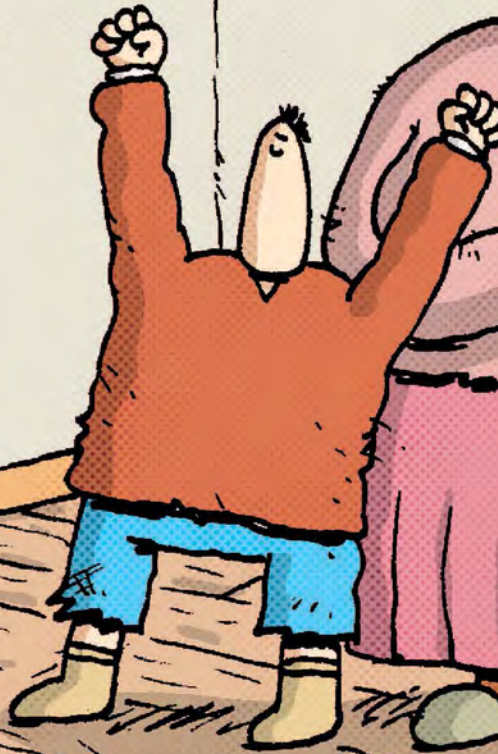
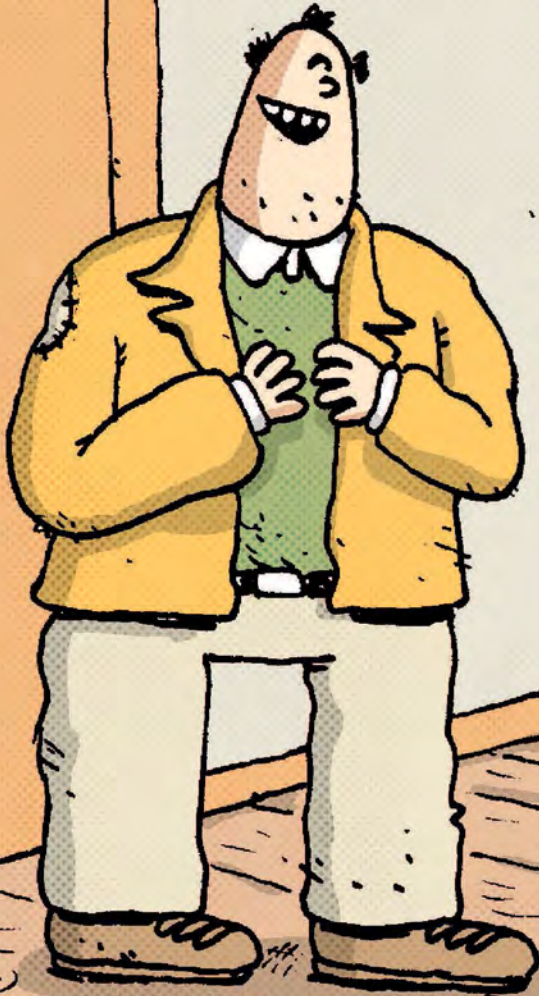
UYKUSUZ

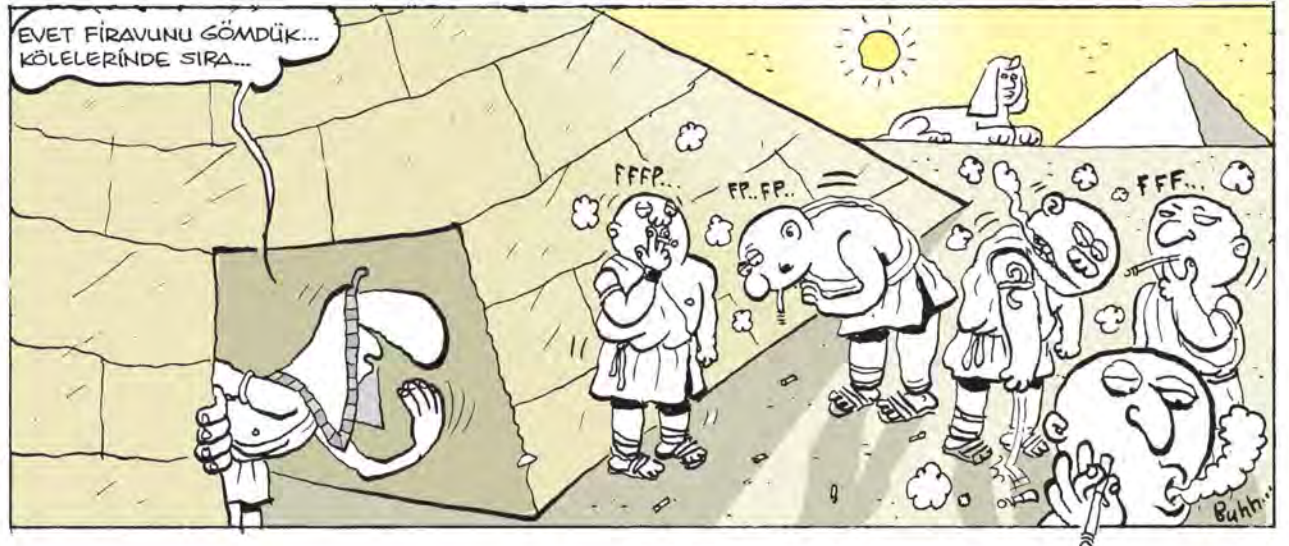
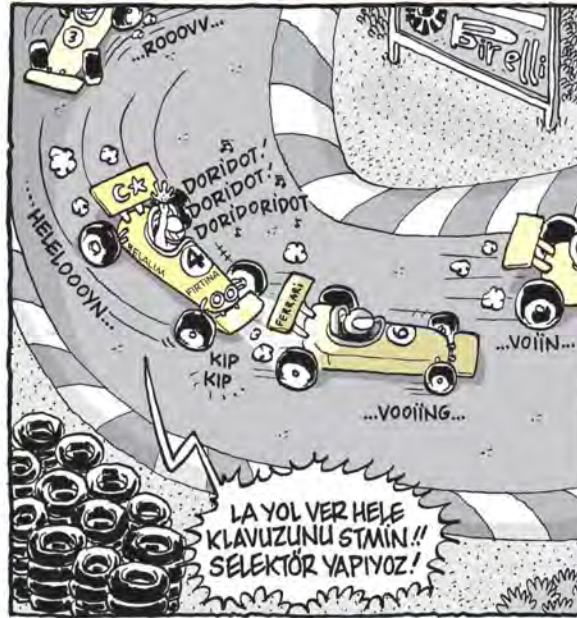
4 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2018/01 No: 540
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

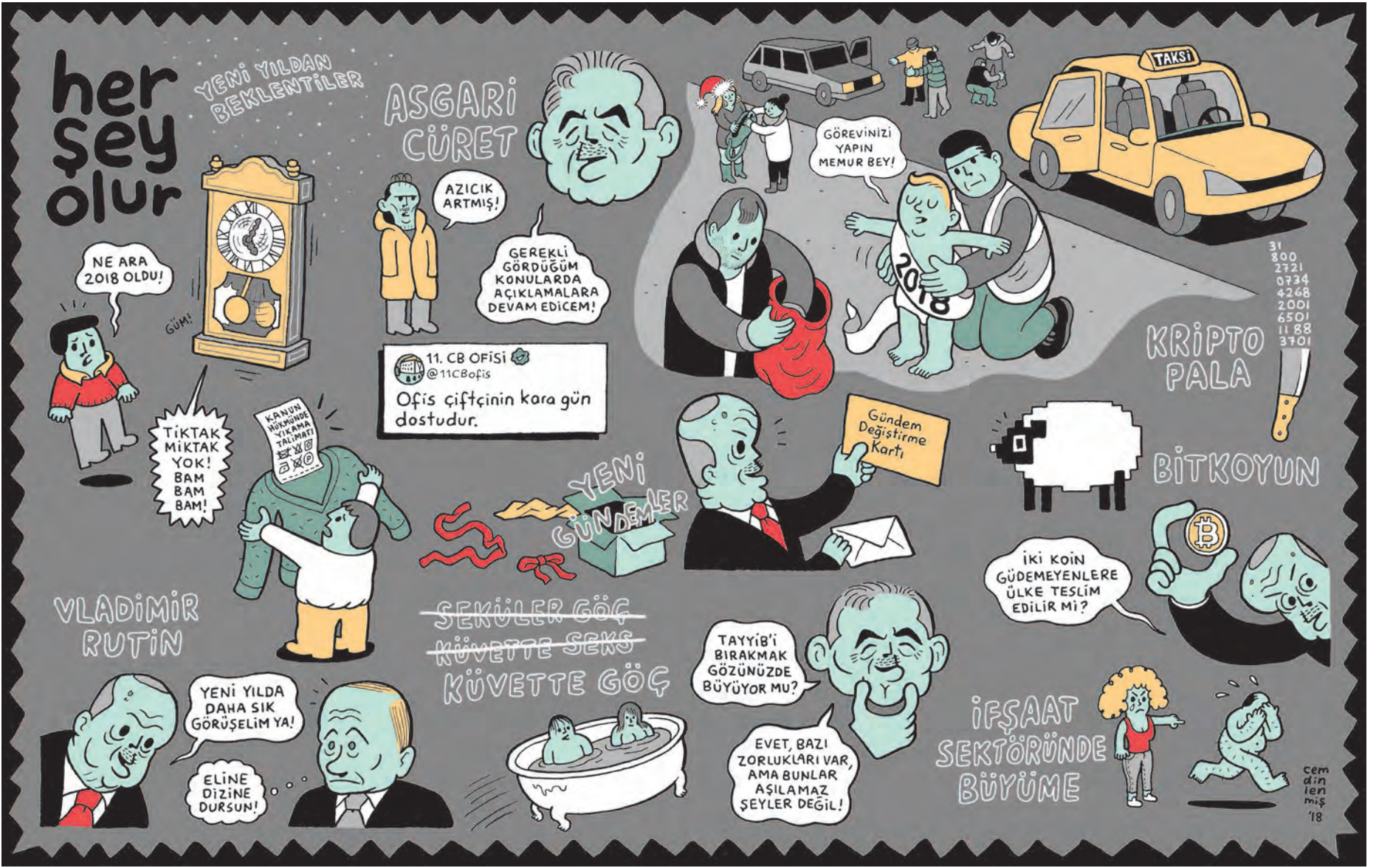

Başbakan Yardımcısı Hakan Çavuşoğlu
asgari ücret zammını övdü : "2002 yılında
asgari ücretle çalışan bir kişi 90 maaşıyla
1.4 motor gücüne sahip bir sıfır araç alabilirken
şimdi 42 maaşıyla sıfır bir araç alabiliyor."

SİZE BİR İYİ BİR DE KÖTÜ
HABERİM VAR .KÖTÜ HABER
ASGARİ ÜCRET 1603 TL.
İYİ HABER ,ARABA ALIYORUZ!

Nankörler

Normal şartlar altında

ay sonunda maaşınızla evinizin kirasını ve faturalarınızı öder, mutfak masrafı için borçlandığınız kredi kartı borcunu (yeterse) kapatırsınız ama **Yeni Türkiye'nin** yeni işçilerinden beklenen üç buçuk yıl boyunca yemeden içmeden, fatura ve kira ödemedi otomobil almalarıdır. **Yeni Türkiye'nin** hedefleri de büyük, hedefleri de projeleri gibi çılgındır. **Yeni Türkiye'nin** başbakan yardımcılarını, işçilerden 42 aylık maaşlarıyla otomobil almalarını beklerken biz de aynı başbakan yardımcılarının 42 aylık maaşlarıyla altlarına sıfır bir Lamborghini çekmelerini bekliyoruz hâliyle. Ama işin garibi bütün bir ülkedeki hiçbir asgari ücretlinin altına sıfır kilometre otomobil çekmeyeceğini bilsek de başbakan yardımcısının değil 42 ay, 42 saat içinde kendisine bir Lamborghini alabileceğini kestirmemiz.

Normal şartlar altında

oyunbozanlık edip arabozculuk yapmak isteyen bir insanın bunun için gözle görülür bir çaba sarfetmesi beklenir. Ama **Yeni Türkiye'de** yıllarca salla başı al maaşı konseptiyle çalıştığınız ve ülkenin yarısı terörist ilan edilirken hiç sesinizi çıkarmadığınız hâlde daha sonra arada bir "Herkes bana bakıyor, ayıp olmasın bari," diyerek bin bir ihtimalla yaptığınız açıklamalarla bile bozguncu ilan edilebilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** her canlı bir gün bozgunculukla suçlanmayı tadacaktır.

Normal şartlar altında

yaşadığı şehrin bir noktasından diğerine giderken dört kere polis kontrolünden geçen bir insanın bu durumdan hiç olmazsa böyle bir şeye gerek duyulduğu için rahatsız olması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'nin Yeni Türkiye'ye** pek de güzel ayak uydurmuş gazetecileri için sokaklarda adım başı durdurulup aranmak devlet olmanın ispatı ve neşeyle dünyaya duyurulacak bir gurur kaynağıdır.

@baris_uygur

KAC YILOLDU? FIRAT BUDACI

NTV sunucusu Esra Sert, Süper Lig puan durumunu verirken puan yerine oynanan maç sayısını okuyarak, takımların 27'şer puana sahip olduğu çok çekişmeli bir lig havası yaratalı **7 yıl**,

Aylarca konuşulan Deniz Akkaya'nın Brad Pitt'le röportaj yapacağı haberlerinin ardından, 65 gazeteciyle beraber bir basın toplantısına katılan Deniz Akkaya, sorduğu iki sorudan birine cevap alamazken, diğerine "Fikrinize katılmıyorum" cevabını alalı **13 yıl**,

Seren Serengil, kendisini Allah'a havale eden Gülben Ergen için, "Ben onu çok önceden Allah'a havale etmistim," diyerek Gülben Ergen'in havalesinin geçersiz olduğunu açıklayalı **15 yıl**,

Urfaspor'da oynayan Mahmut Tuncer, Urfa'nın kurtuluşu için düzenlenen geceye İbrahim Tatlıses'in gelmemesi üzerine, Urfaspor teknik direktörü tarafından sahneye çıkarılarak türkü dünyasına kazandırılalı **39 yıl**,

Kadir İnanır'ın bir sünger avcısını oynadığı "Yaban" filminde, oyuncunun köpek balığıyla boğuşma sahnesi için çekimden önce köpekbalığının dişleri pense ile kırılalı **45 yıl**,

Yiğit Bulut, evrim konulu Sansürlüz programında akademisyen konuğuna,

"Cansız bir maddeden canlı oluşt diyorsunuz, şimdi niye tahtadan kedi çıkmıyor?" diye soralı **9 yıl**,

İnsansı robot ASIMO, kendisiyle el sıkışan Tayyip Erdoğan'ı, "Beraber yürüdük biz bu yollarda" şarkısıyla uğurlayalı **14 yıl**,

İngiliz grup Napalm Death, "Acı çekiyorsun, ama neden?" sözlerini hızlıca söyledikleri 1 saniyelik "You Suffer" isimli şarkılarını besteleyeli **32 yıl**,

Agatha Christie, 55 yıl boyunca 33 romanında hayat verdiği dedektif Hercule Poirot karakterini "Ve Perde İndi" romanında öldürünce, New York Times ölüm ilanı yayımlayalı **43 yıl**,

II. Abdülhamit, Japon İmparatoru Meiji'ye kollarını açıp dönerek ezan okuyan ve yarım metre yürüyebilen "Alamet" isimli bir robot hediye edeli **129 yıl olmuş**.

nisan hakan

Hayat sen plan yaparken başına gelenlerdir...

ROZETİNİ VE SİLAHINI BIRAK! HER YIL OLDUĞU GİBİ YİNE ROZET VE SİLAHLARI YENİLİYORUZ DOSYA ÜCRETİ OLARAK 800 LİRA ALICAZ...

NEREYE GİDİYOSUN? DEDİM YA ARKADAŞLARLA OLCAZ ERKEK ERKEĞE TAKILCAZ...

YILBAŞINDA NE YAPTIN NOEL BABA?..

BENDE Bİ DEĞİŞİKLİK FARK ETTİN Mİ?..

EVLAT BİLİYORUM BÜTÜN SENE ÜNİVERSİTE SİNAVI İÇİN ÇALIŞTIN, SIRTINDA BÜYÜK BİR YÜK VAR, SONUÇTA BİR MİLYON KİŞİYLE YARIŞACAKSIN! KAZANAMAZSAN KOCA BİR SENEN GÖP OLACAK... HELE Bİ DE DÜŞÜNSENE BÜTÜN ARKADAŞLARIN KAZANIYOMUŞ AMA SEN BUNU ALIYOMUŞSUN FALAN...

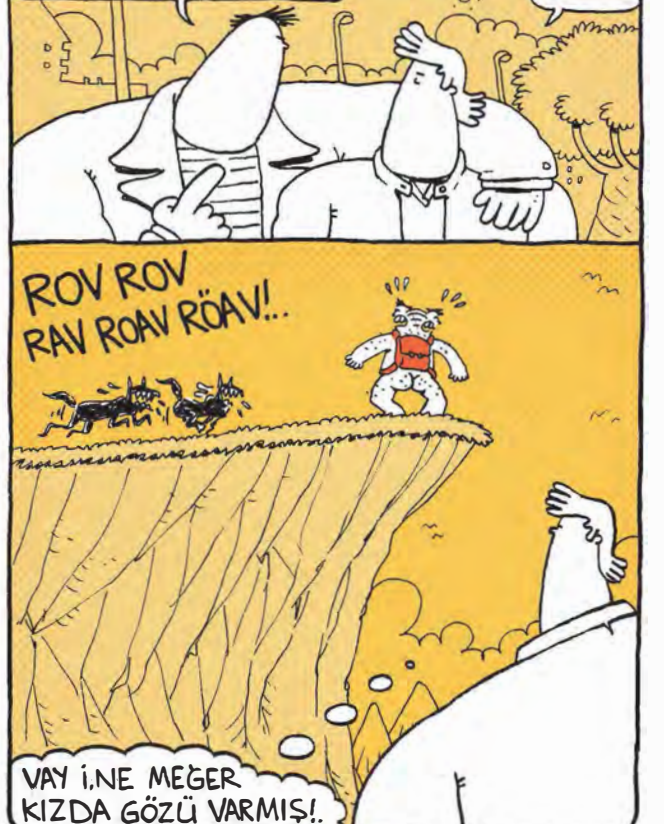
BU KADININ FOTOĞRAFLARINI NEDEN BEĞENDİN?

İLİŞİYE BAŞLADIĞIMIZDAN BERİ HER FIRSATTA POPOMA ŞAPLAK ATIYOR VE BU HUYUNDAN ASLA VAZGEÇMİYOR!..

BAK SAKIN O KIZLA TAKILMA O KIZIN BELALILARI VAR, KENDİNİ BİR ANDA BİR UÇURUMUN KENARINDA SIRTINDA PARAŞÜT TAKILI, ÇIRILCIPLAK VE ÜZERİNE KOŞAN KUDUZ KÖPEKLERLE BULUVERİRSİN...

Dış Güçler

Çocukluğumuzda "dış mihraklar" denirdi. Kenan Evren sağ olsun, odak kelimesinden önce mihrak kelimesini öğrendim. Öğrendim

dediysem ne anlama geldiğini değil tabii. "Cümle içinde kullan," deseler "Zeynep'in mihrakı çok güzel," diyeceğim, Zeynep'ten de temiz bir sopa yiyeceğim zira bazı kelimeler sadece küfürde kullanılır gibi geliyor. "Hay ben senin mihrakını..." gibi. Traka da öyle mesela. Bir tabipten duymuşluğum bile yok hatta, ne zaman duysam birisi başka bir insanın trakasıyla ilgili akla hayale gelmeyecek planlarını dile getiriyor.

Kıscası çocukluğumuz dış mihrak masalı dinleyerek geçti. Biraksalar süperdik de dış mihraklar izin vermiyordu ve her pisliğin arkasında onlar vardı. Pempo'nun bir yılda iki kat zamlanmasını da, kahveye babalarımızı ziyarette gittiğimizde içtiğimiz şişe meyve sularının 250 değil de 200 ml olup ve hemencecik bitivermesini de hep dış mihraklara yorduk.

Zamanla o mihraklar güçlenmiş ki "dış güçler" olarak anılır oldu. Dış güçler artık oyuncak gibi oynuyordu bizimle. Dış güçler söylemi ve problemler arasında bariz bir korelasyon vardı: Problemler ne zaman daha katlanılmaz olsa dış güçler söylemi hemen sahneye çıkıveriyordu.

Eğri oturup, doğru konuşalım: Dünyadaki ülkelerin diğer ülkelerin iç işlerine karışmadıklarını söylemek saflık olur. Hele bunu havaalanına neredeyse palası ve tüfeğiyle inen ama "Turistik bir gezi yapıyorum, buradan da Suriye'ye gideceğim, çok güzelmiş oralar," diyen binlerce manyağı sırtını sıvazlayıp Suriye'ye göndermiş bir ülkede söylemek saflıktan fazlasını gerektirir. Ama sormamız gereken şu: Dış güçler karıştığı için mi bazı ülkelerde problemler var yoksa bazı ülkelere problem olduğu için mi dış güçler karışma fırsatı buluyor?

Mesela ben dış güç olsam, (gerçi o zaman kendi kendine keriz gibi dış güç demiyorsun tabii, dünya gücü, bölgesel güç, falan diyorsun. Tanıdık değil mi?) önce güçlü ülkeleri karıştırırım. Ama hayat öyle değil işte. Karıştırmak istediğini değil sadece karıştırılabileceğini karıştırıyor, daha doğrusu zaten karışmış olanın karışıklığına katkıda bulunabiliyorsun. Yani karıştırmak isteyen umduğunu değil karışmaya hazır bulunduğunu karıştırıyor.

Misal dış güçler yıllardır bizi muhtelif eksenlerde bölmeye çalışıyor da İsviçre'yi niye bölmeye çalışmıyor? Bölsen gayet bölünür, dünya kadar farklı resmi dil var hatta Romança diye bir tanesi var ki konuşanların bile anladığından emin değilim. Dilin adını bile uydurmuşlar sanki. Tam Rumence diyecekken virajı son anda alıp uydurulmuş gibi duruyor. Din desen katoliği, reformisti, müslümanı, yahudisi, urumu basbayağı ada vapuru gibi. E peki niye kimse karıştırmıyor abi bu İsviçre'yi?

Niye Japonya, Kanada, Yeni Zelanda sokaklarında "Diktatöre ölüm!" sloganları duymuyoruz? Ya da neden kimse Moğolistan'da sokaklara dökülen gençleri, Avustralya'da meclisi basıp polisle çatışan işçileri dış mihraklardan para almakla suçlamıyor? Alman basınında hiç mi gerizekâli yok da "Occupy Germany" diyerek direnenleri "Aa bakın bunlar Amerika'ya Almanya'yı işgal et deyollar," diye karalamaya çalışmıyor?

Problemlerini çözmeye niyeti olmayan ülkeler o problemlerin körüklenmesi tehlikesiyle karşı karşıya. "Hırvatistan, İran'da gösterilerini destekliyorsa bunda bir çapanoğlu vardır!" analizlerini ciddiye almamak gerek. Tamam Hırvatistan bugün kapalı kapılar ardında bin bir dolap çeviren, dünyayı perde arkasından yöneten bir ülke ama önemi yok. Amerika, Rusya veya isterse San Marino, İran'daki gösterileri destekleyebilir ama önce sokaktaki insanlara kulak vermek gerekir. Amerika, İran'da kendilerine tanınmayan demokratik haklarını kullanmak üzere sokağa dökülenleri destekliyor diye o sokağa dökülen on binlerce insan ortadan kaybolmuyor. Doğrulara muarızlarımıza bakarak karar veremeye kalkarsak, doğrularımızı da muarızlarımızın belirlemesine yol açarız. Tımturaklı gibi gözükse de imama kızıp abdest bozacak değiliz anlamına geliyor, bence bir düşünün.

İLKER ALTUNGÖK

æ Merhaba.

æ 2018'den selamlar. Piyango biletime 200 lira vurmuş. Çeyrek olduğu için 50 lira. Ye ye bitmez. Gerçi hediye biletti, o yüzden temiz 50 lira. 2018'e şahane girdim galiba, o oldu. Hemen bisikletime atladığım gibi çay ocağına geldim. Çayın bir buçuk liraya içildiği bir yerdeyim. TRT Müzik kanalı açık. Tarkan nostaljisi var. Tarkan'ın bütün şarkıları, komple klipleri. İlk kliplerindeki hali tam bir Davut Güloğlu. Biraz daha kısa olanı. İçeride de ağabeyler var. Tarkan seviyorlar ağabeyler. O dönemki saç şimdinin modasıymış aslında. İleriyi gören bir sanatçıymış Tarkan. Çok geliştirmiş kendisini. Biliyorsunuz, Türkiye'de Tarkan övmek hep moda. Yediden yetmiş yediye herkes Tarkan övüyor memlekette. Tarkan'a karşı nötr insanlar var. Onların sesi hiç çıkmıyor. Tarkan sevmeyen zaten yok. Tarkan çünkü bu yani, nasıl sevilmez. Manyak konuşmayın. Derken konu Tayfun'a geldi. Tayfun aslında daha öndeymiş fakat Tarkan depar atıp öne geçmiş. Tayfun şimdi neredeymiş. Tayfun'la da çok uğraşıldı çayı bir buçuk liraya içtiğim bu şahane mekanda. Neyse, ne diydum. 2018'den selamlar.

æ Güneş gözlüğü olayı da aslında bir acayip. Doğa'yla arana set çekiyorsun resmen. Doğa'nın rengi başka, senin gördüğün başka. E kullanmasan olmuyor. Gözler yanıyor. Gözler bir de öyle bir yanıyor ki, almışsın ya güneş gözlüğünün serinliğine, "aman güneş" diyerek davranıyorsun gözlüklere. "Aman" diyerek yani. Biz bu güneş gözlüğünün esiri olmuşuz. En az internet kadar zararlı ve onun kadar yararlı. Bence.

æ Geçenlerde de Özlem'im önce sevindirip sonra üzmüşler. Öğretmen ya kendileri, okula bir ara kantine döner gelmiş. Döner de sadece öğrencilere kadar. Çok kokmuş döner. Özlem de öğretmenler odasında bu konu üzerine biraz laf söylemiş. Demiş ki, "yahu" demiş "ben emziren kadını, canım çekti vallahi" demiş. Bu laf dönmüş dolaşmış, kantine müdürünün kulağına kadar gitmiş. Derken öğretmenler odasına haber gelmiş. "Özlem hanım sizin için yarım ekmek döner ayırmışlar, kantine gidip alabilirsiniz dönerinizi" demişler. Çok sevinmiş Özlem'im. Koşa koşa gitmiş dönerini almaya. "Benim burada bir döner olacaktı" demiş. "Biz o döneri öğrenciye verdik yine" demişler. Özlem ne düşüneceğini hiç bilememiş, geri dönmüş. Öğretmenler odasına yine haber gelmiş. Bir ay sonra yine döner gelecekmiş, o zaman kesin vereceklermiş döner Özlem'ime. Özlem'im şimdi resmen gün sayıyor. Bana sorarsanız resmen oyun oynuyorlar Özlem'imle. Ress-men ama.

æ Sokağa inen mizahçı aslında büyük bir paradoks yaşıyor. Oradan besleniyor, fakat bu beslendikleri insanlar mizah dergisi okumuyor. Seni okumayan insanları gözlemliyorsun resmen.

æ Bir de Türkiye'de özürler nedense hep kabahatten büyük. Bakıyorum, biri bir halt ediyor, sonra özür diliyor, yorumlar hep şu yönde, "özürün kabahatinden büyük s.k.k". Bir de küfür ediyorlar insana. Düz özür diliyorsun mesela, o da kesmiyor. Çünkü düz özürden pek bir mana çıkaramıyor insanlar. Ne yaparsan yap, nasıl özür dilersen dile, mutlaka bir kabahat buluyorlar. Cımbızla seçiyorlar kelimelerini. O yüzden bu ülkede bir halt işliyorsan, sonrasında özür mözür dileme bence. Çünkü hep özürün kabahatinden büyük oluyor. E kabahatinden büyük olacaksa ben niye özür diliyorum. Kalırım kabahatimin büyüklüğüyle, o olur. Türkiye'de gerçekten insanlara bir şey beğendirmek mümkün değil. Özür bile beğendiremiyorsun minako.

æ Nişantaşı'na sıkışıp kalmış bir arkadaşım var.

æ Dün de donut savaşı yaşandı bizim evde, o oldu. Bu donut metal kutuları var ya, hastasıym ben o kutuların. Ara ara yeni tasarım metal kutular çıkarıyorlar, aklımı alıyorlar. Tek başına kutu dokuz lira. Ama altı donut alırsan kutu bedava. Altı donut alıyorum tabii. Çünkü kutu bedava. Kutuyu bedavaya getirebildiğim için o kadar mutlu oluyorum ki anlatamam. Aldım işte öyle altı donut. Eve götürdüm kutuyu. Altı çeşit donut. Üçünü hemen gömdük Özlem'imle. Paylaşa paylaşa. Böle böle. Böylelikle her donutu tadabilme imkanımız oluyor, o iyi oluyor. Dün sabah da kalan donutlara bakayım şöyle bir dedim. Özlem'im iki donutu yarım yarım yemiş yine, bir tam donut duruyor öyle. Sinirlendim. Bensiz donut yemek ne demekmiş yahu diyerek kendisini cezalandırmak maksatlı tam donutu gömdüm. Hiçbir şey olmamış gibi salona geçtim. Bir süre sonra Özlem'im mutfağa donutlara doğru yöneldi. Korkunç manzarayla karşılaşınca beni sorguladı. Ben de neden öyle davrandığımı anlattım kendisine. Hiçbir şey demedi. Mutfaka geri döndü. Bir süre sonra da salona geldi. Donut yemiş ama, belli. Donut mu yedin sen dedim. Evet dedi, seni cezalandırdım dedi. Nasıl dedim. O yarım kalan donutlardan birini daha gömdüm, böylelikle tıpkı ben de senin gibi tam bir donut gömmüş oldum dedi. O donutu sadece ben tattım, onun tadını asla bilemeyeceksin, tıpkı benim senin yediğin donutun tadını bilemeyeceğim gibi dedi. Korkunç bir intikam aldı benden, ve bunu hiç beklemiyordum.

æ Hoşça kal.

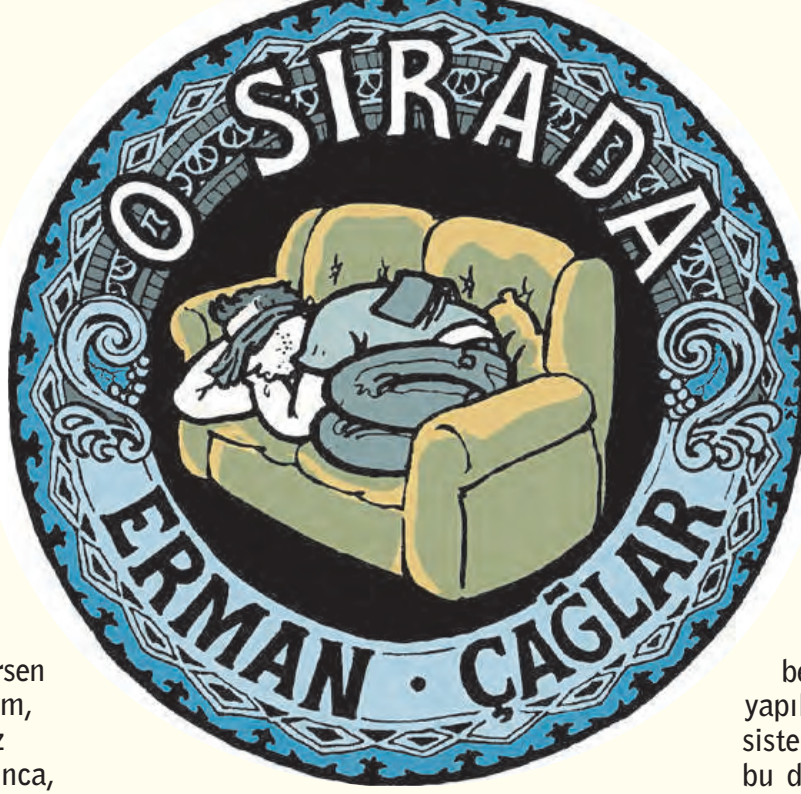
"İaheyya"
11 Ocak Perşembe / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
13 Ocak Cumartesi / **Karaköy İkincikat Loft Performance** / Saat: 22.30 / bilgi: 0545 462 45 28
14 Ocak Pazar / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 19.00 / bilgi: 0216 345 54 49

YİĞİT ÖZGÜR

Sağlığımız

Dışarıdan baksan "bu çocuk biraz şey, sanki çinde yapılmış oyuncak adamlar gibi, yüzü gözü yanlış yapılmış, on yaşında çinli çocuk boyadığı için saçma sapan boyamış, başka güzel kaliteli insanlardan arta kalan parçalarla yapılmış gibi" dersin ama benden çok daha pahalı ve kaliteli gözüken bir çok insandan daha az sıkıntı çıkartırım. Sinbo gibi, premium marka mutfak robotu gibi. Çok hasta olmam, hasta olursam çok bağırمام, ufak ufak inlerim, doktora gidelim dersin gelmem, ilaç iç dersin sıkıntı çıkartırım, neden böyle yapıyorsun diye sorarsan bilemem. Çorba içiyorum çok kötü olunca, vücudum ne yapmaya çalıştığımı anlıyor ve hastalıklı hücrelere "az önce çorba içildi, çocuk kendince uğraşılıyor, bizim de burada biraz anlayışlı olmamız lazım, empati göstermemiz lazım, iyileşmek için daha çaba sarf ediyor olmamız lazım. Siz mesela iyi hücre misiniz? İyi hücreyseniz tamam sizin çok bir olayınız yok, siz kötü hücrelere bağırabilirsiniz belki? Olumlu şeyler bağırın. Kötü hücreler kendilerini kendi imkanlarıyla vücuttan dışarıya atmaya uğraşsın. İlaç beklemeyin, ilaç gelmeyecek. Ya da cahil gibi gider ecza dolabında bulduğu kas gevşeticisini içer. Kas gevşetici içince daha kötü oluyoruz biliyorsunuz. Kol bacak koordinasyonumuzu kaybediyoruz, gerizekalı gibi oluyoruz." diyor. Vücut kendi başının çaresine bakmayı öğrenmiş seneler içinde. Karşılıklı anlayışla ve hoşgörü ile, konuşarak, diyalog yoluyla yok ediyoruz hastalıkları. Peki normal günlerde çorba içince ne oluyor? Bu vücudumuzun binlerce çözülmemiş gizemlerinden sadece biri. Normal öğütüyordur herhalde, çok da üzerine düşünmüyordur diye tahmin ediyorum.

Tıbbı bulaşmadan geçen yıllar kendime güvenimi aşırı arttırdı, küstahlaştım. Kış başladığı gibi orta kulak iltihabı olan şahıslara gidip "vücudunuz çok güzel, saçlarınız da güzel ama ZAYIFSINIZ! Kendinize aşırı değer verdiğiniz için kolay hasta oluyorsunuz. Her gün kendinize nazar değdiriyorsunuz." diye bağırıyorum. Dişi ağrıyan dostlarıma gidip "Benim dişim hiç çürümez. Bak dişlerime! Elle! Elle dişlerimi! Bir kere on yaşında gittim dişçiye, dişlerin

ne kadar sarı ya senin dedi, üzülüğümü görünce ama en azından hiç çürüğün yok dedi. O günden beri bir kez bile dişçiye gitmedim! Siz de biraz benim gibi olmaya çalışabilirsiniz belki" diye üstten konuştum. Hem insanları kırdım, hem de az tanıdığın insanlara diş elletmek ne kadar doğru bilmiyorum. Bunun ilahi adalet noktasında bir karşılığı mutlaka olacaktı, ancak yüzün yaşında her gün bardakla zeytinyağı içen sırtında buzağı taşıyan köylü dayılara benzeyen sağlığım gözlerimi kör etmişti.

Yılbaşından iki üç gün önce beynimin bağırmasıyla uyandım: Erman Bey yanıyoruz! Vücudumuzun bazı kısımları yanıyor. Bu koşullar altında uyumamız mümkün değil. Oturup inlemeniz, ağrıyan ve yanan yerleri tutarak yere çömelmeniz için sizi uyandırıyorum. Kolay gelsin.

Böyle dedi beyin ve ortadan kayboldu. Tam uyanamadığım için "neyimiz ağrıyormuş ya, normal gibiyiz" diye düşünmeye çalıştım ancak düşünme sistemleri kapalıydı zira kulağımın ağrısı elinde balyozla beynime "yıkılım bu köhneleşmiş yapıları, paramparça edelim bu çarpık sistemi, kahrolsun kardeşi kardeşten ayıran bu duvarlara" diye bağırarak sağlı sollu girişiyordu. Bebeğimi uyandırmayayım diye yataktan kalktım, salona gittim, duvar dibine çömelip "miimiimii" diye incecik inlemeye başladım. Yarım saat ya da beş dakika geçti, zaman kavramının bir anlamı

kalmamıştı, sonsuz bir boşlukta sadece ağrı ve ben vardık artık. "Ağrı kesici alayım, bu ne böyle?" dedim, "al tabi de bu başka bir şey, ağrı kesici

çok şeyapmayabilir, yine de al tabi" dedi ağrı. Yuvarlanarak mutfığa gittim, ağrı kesiciyi buldum. Yutmaya uğraşırken asıl dişimin ağrıdığını, onun ağrısının kulaktan dışarı taşıdığını fark ettim. Bir günde suratımın yarısını kaybetmişim. Ağrı kesiciyi içtikten sonra "ayrı kesiciyi aç karnına içmeyeyim" diye düşünerek dünden kalan çorbayı çıkarttım. Çorba donmuş ve topaklanmış haliyle "ben ne yapabilirim?" der gibi bakıyordu. Bir şey yapmasan da sarıl bana ve beni asla bırakma. Ya da doktora götürün beni, tıptan özür dileyeyim ayaklarına kapanayım, bana delüks bir ağrı kesici vursunlar. Hamile bayanlara vurduklarından vursunlar. Acılara gebeyim.

groagh@gmail.com

KARTPOSTAL TAKVİM

UYKUSUZ DUVAR TAKVİMLERİ

**UYKUSUZ'DAN
2 CİLT VE
1 KİTAP'TAN
OLUŞAN
VEPYENİ
BİR SET**

ÇIKTI!

"Gerçekten de bu kadında erdemlerini bile kötüye kullanabilme gibi alışılmadık bir yetenek vardı."
-Tomris Uyar/Ödeşmeler'den

VE 1 DİĞER...
"yazmasaydım çıldıracaktım" demiş ışıklı ruh sait faik abasıyanık...

ben yazıyorum; o, burada 'gönderi oluşturmak' oluyor. gönderi oluşunca beğenenler oluyor. güzel oluyor. bakıyosun,... kimler diye, isimler, isimler ve nihayetinde "ve 1 diğer" yazıyor. işte ben o 'meçhul dost' meftunuyum. böyle oluyor. beni, o bir diğer de beğendi diye seviniyorum.

çünkü, 'insan bir kainattır' demıştır, rahmetli şeyh bedrettin...

ben, o 'bir diğer' olduğumu da düşünüyorum. düşünmek ne, benim o. yeri geldi, açıklıyorum. yerini ben getirdiysem ne olmuş?

dünyada bir diğerim. son adam olmağa, ben, razıyım. bütün dünya insanları, hepinize selam olsun, siz varsınız, bir diğer de benim. anlaşıktık sayıyorum. üstelik beğenen de biriyim. insana doyamadım. dünyanın her yeri pek tatlı. gündüzü gecesi güzel, uyuması uyanması güzel, ağlaması gülmesi güzel.

oğlum, kızım güzel; onlara bakarken ben de güzelleşiyorum.

'insan bir virüs' diyorlar, ben insanım, üzülüyorum. 'kimseye güvenmiceksin' diyorlar, ben kimseyim, inciniyorum. 'İstanbul çok kalabalık' diyorlar, kalabalık yapan benim miyim ki diye hayıflanıyorum. nerdeyse her yaşı, rakamına 'bunalım' yapıştırtıp anıyorlar, 'hay allah' diyorum. böyle oluyor.

kardeşlerim; değer, vefa ve zeka, her gün çoğalır. hayat, iyiy

akar. nur içinde yatsın, erzurumlu İbrahim 'mevlam görelim neyler, neylerse güzel eyler' demedi mi? o neydi o zaman?

her saniye benzersiz, her gün bir ömür, hepimiz bir diğer... ..

"ZOR ADAM"

vay arkadaş, "zor adamsın" diyen topuk, bari vasat değiller ve güzeller.

"kolay adam" olduğunu kim söyledi? siz, kolay adam sevmesiniz ki....

kolay adamı 'drama queen' sever, siz 'o kadın' değilsiniz ki. 'bir bahar akşamı

rastladım size' diye güflem var benim, 'aşık' diye mesleğim var, 'sezenax' meftunuyum

ilkokul üçten beri. nasıl ve ne diye kolay adam olayım?

göklerdeki ustalarımız büyük eflatun nuri, zeki beyner, vedat

saygel, oğuz aral, tekin aral, ilhan selçuk, aysel gürel, okay

gönensin, derya sayın, nihat tuna, galip tekin, orhan alev ve nice ışıtlılı ruhu, mesai arkadaşım oldu.

ahmet yılmaz, mehmet çağçağ, mahmut tibet, suat Özkan, tuncay

akgün, feyhan güver, ramize erer, umut sarıkaya, okan bayülgen, ata demirer, doğan güneş, kemal aratan, meltem cumbul, deniz seki, üstün kardeşler, gündüz kardeşler, soner günday, zafer temocin, erqün gündüz, latif demirci, murteza gürkan, bocutoğlu

kardeşler, hatice k.eşişir, şafak sezer, beyazıt Öztürk, kadir inanır, serdar erener, melis aydın

devecigil, uğurcan ataoğlu, kadir yılmaz, cem yılmaz, cengiz akın, gürcan yurt, settar tanrıoğen,

deniz arca, hasan kağan, murat beşer, mesut ekener, emine şirin soysal, kerem arın, oky, ümit

atalay, serhat gürpınar, tanıl bora, kıvanç koçak, bağış erten, levent cante, mesut ceylan, nihat

genç, ömür okumuş, cezmi ersöz, tınaz titiz, orhan pamuk, aynur Öztürk, muharrem sengönül,

cenk bayer, can barslan, atilla atalay, alper atalan, ögünç ersöz, vasilisa chugunova, cihan kılıç,

behic pek, büyük engin ergönültaş ve nice yüksek zekalı insanlarla çalıştım.

çağlar çorumlu, şebnem bozoklu ve sinan çalışkanoğlu, ayrı zamanlarda da olsa aynı sahneyi paylaştığım isimler.

büyük ferhan sensoy, beni sahnede izlemek için o ışıklı zamanını paylaştı.

atilla ilhan'la divan pastanesinde kahve içtim.

ah, yaşar kemal'in evine misafir oldum, edebiyat tarihinin dipnotuyum, az şey midir a suzidiller, ey pehlivanlar? yigit özgür, deniz ensari, cihan ceylan, ersin karabulut, uğur

HEY YAVRUM HEY!

Sefahathane (Beyoğlu Atlas Pasajı)
Her Cuma-21.00
İrtibat: uzolomur@gmail.com

Çizim: Kemal Aratan

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

KELEBEĞİN YAŞAM DÖNGÜSÜ

"Abi yanlış düşünüyorsunuz!" diye laf kesenlerin başka bir yanlış ortaya sürdüğü bir masadayız. Bu masa, bu coğrafyadaki binlerce içki masası gibi, alkolü aldıkça ülkenin tüm sorunlarını aynı anda kuş bakışı görebilecek kadar yükselmiş durumda. Masanın sakinleri, çoğu üniversitelinin yaptığı gibi, hissen tamamladıkları

yarım yamalak bilgilerini birbirleriyle yarıştırıyor. Azıcık bilgiyle Osmanlı tarihinden, yakın dönem Cumhuriyet tarihine, oradan sol akımlara uzanan bir muhabbet dönüyor. Herkes kısıtlı dağarcığında ne varsa bir ansiklopedi kesinliğiyle masaya döküyor. Yanlışlar, diğer yanlışları ittire ittire kendine yer açmaya çalışıyor. Özellikle içlerinden bir tanesi, "yanlış düşünüyorsunuz" derken masaya attığı minik yumruklarla yan masaların da ilgisini çezebedecek bir performans sergiliyor. Gidişata bakılırsa hikâyemiz bu adamın üzerine odaklanacak. Komik değil, acıklı bir hikâye olacak bu. Bir masanın etrafında, toplam bir saat içinde doğan, büyüyen ve ölen bir kaygının hikâyesi. "Aslında hepimizin hikâyesi" falan demek isterdim, ama değil. Çünkü bu yalnızca Ertan Tufan'ın hikâyesi.

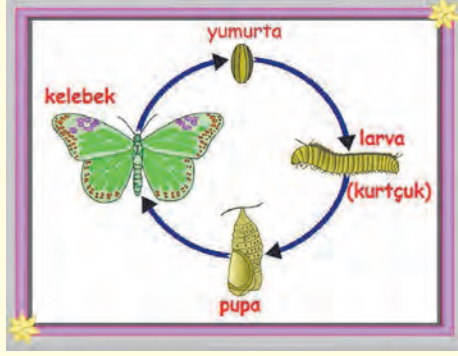
Dünyaya Geliş (Larva Safhası)

Şu anki gidişata göre Ertan Tufan bu gecenin açık ara galibi. Hem verdiği bilgilerle kendini dinlettirmeyi başardı, hem de engin kültürünü gösterirken telaffuz ettiği bazı isimlerden haberi bile olmayan arkadaşlarına, "Abi hiç duymadın mı bu adamı? Ciddi misin!" diye diye ağızlarının payını verdi. Artık muhabbetin sakinleştiği dakikalardayız. Konu nereden çıktıysa Prag'ın güzelliklerine, oradan da Prag'ta bolca tüketilen Absent'e kadar geldi (bu ismi duymayanlar için Absent'in yüzde 75'e varan alkol oranıyla efsaneleşen bir içki olduğunu söyleyeyim). Ertan Tufan başlarda girmede muhabbete. Konu şehrin ünlü yazarı Kafka'ya gelinceye kadar girmeye de niyeti yoktu. Fakat arkadaşlarından biri, "Absent Prag'a özgü bir içki mi?" diye sorunca, aniden, "Prag mı? Çeklerin milli içkisi değil

mi Absent?" deyiverdi. Der demez de, söylediğinin sanki Prag ve Çek Cumhuriyeti bambaşka coğrafyalarmış gibi bir anlama yol açtığını fark etti. Kendi kendine "Hass.ktir yaktım kendimi," dese de üzerinde çok durmadı. Sonuçta arkadaşları Ertan Tufan'ın bu kadar temel bir bilgiyi bilmediğini düşünmezler, bunun bir cehalet değil, ufak bir dalgınlıktan kaynaklandığını anlarlardı herhalde. Ama ne yazık ki olaylar Ertan Tufan'ın düşündüğü gibi gelişmedi. Masadakilerden bazılarının kafasını eğmesi, bazılarının etrafa bakması, bir tanesinin de "haydaaa" anlamında kaşlarını kaldırması, Ertan Tufan'ı gittikçe artan bir kaygıyla bir tür varoluş sorunun içine atıverdi. Duruma bakılırsa, açıkça söylemeseler de masadakilerin yüzlerinden okunan şuydu: "Bizlere saatlerdir şov yapan Koskoca Ertan Tufan, meğer Prag'ın nerde olduğunu bilmiyormuş!"

Koza (pupa) Safhası

Temel bilgi eksikliği olan birisi dünyanın en acayip bilgilerini sunsa bile pek kıymeti yoktur. Adama "Olum sen önce Prag nerde onu öğren de, ondan sonra konuş!" derler. Belki demezler, ama Ertan Tufan böyle düşünüyordu. Bir an önce bir dalgınlıktan, tanımlayamadığı bir boşluktan cehalete düştüğünü açıklamalı ve itibarını geri kazanmalıydı. Bu düşüncelerle gittikçe masadan kopmaya başladı. Etrafına adeta bir koza örerek masadan soyutlandı. Sürekli, konuyu nerelere getirsem de, biraz önce yaşadığım o rezil anların

gerçek yüzünü açıklasam, diye düşünüyordu. Bir yandan konuyu durup dururken açarak hastalıklı bir görüntü sergilemek de istemiyordu. Bir iki defa, kendi kendine "Oğlum s.ktir et, nolcak, ne düşünürlerse düşünsünler," diyerek rahatlamaya çalıştıysa da, her seferinde Prag'ın o kederli coğrafyasında buldu kendini. Suskunlaştıkça suskunlaştı. O suskunlaştıkça içindeki küçük insanın dili açıldı: "Prag'ın Çek Cumhuriyeti'nde olduğunu

bilmediğimi nasıl düşünürler? Ulan ben Kafka'nın sırtına binip dolanmış adamım Çek diyarlarında, şimdi düştüğüm şu hale bak. Ayıptır ayıp!" İşte kaygı böyle bir şeydir. İnsanı, kimse için önemi olmayan bir olayı bin defa düşünmeye, her düşünüşte yeni kurgularla iyice saçmalamaya zorlar. Küçük bir kaygı düşünce düşünce devasa boyutlara ulaşip yaratıcısını yiyebilir. Ertan Tufan, gece boyunca, hatta eve gidip yatağa yattığında bile düşünmeye devam edecek.

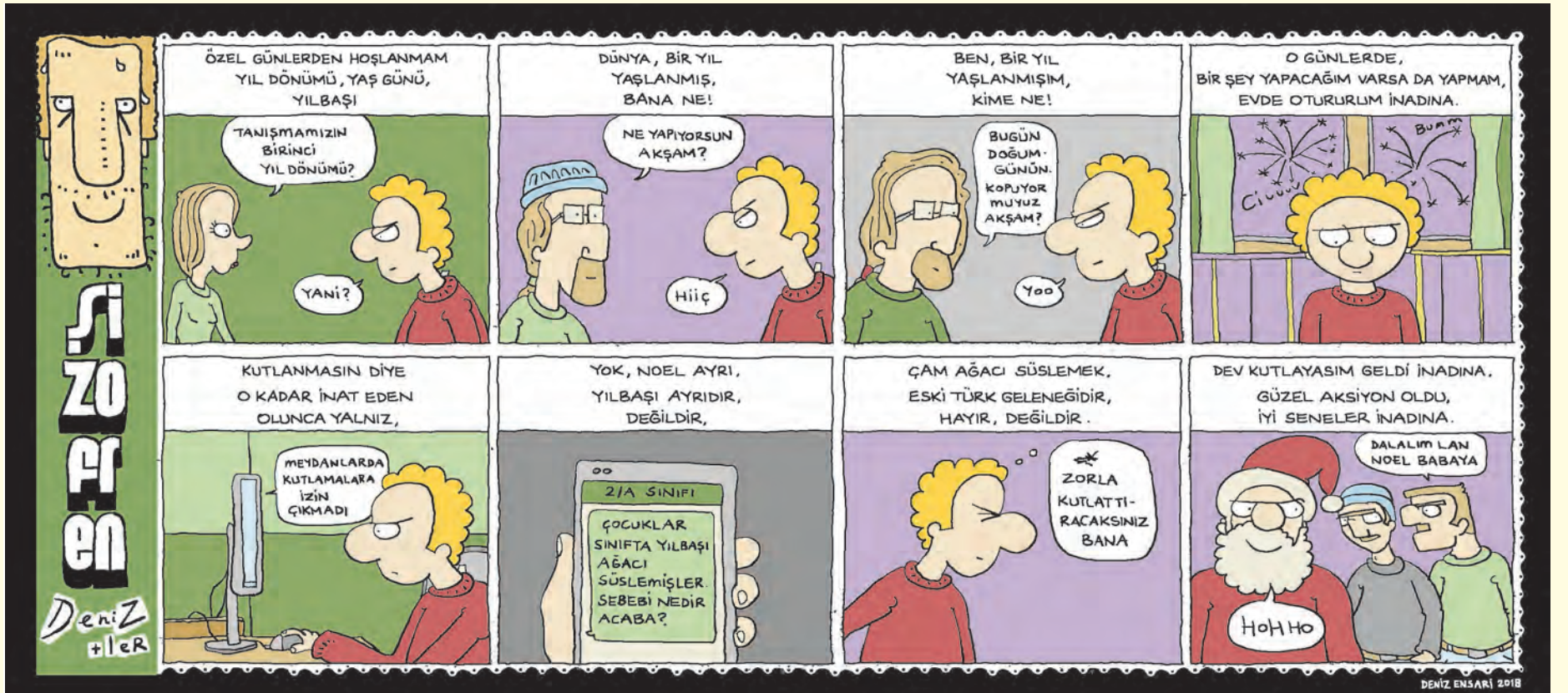
Kelebek Oluyorum

Ertan Tufan, tuvaletin önündeki 3 kişilik kuyruk yüzünden erken dönünce masada ani bir suskunluk oluyor. Arkasından konuşulan insanın baskın vermesi durumunda, yakalananlar çeşitli davranış biçimleri sergiler. Suratlar gerilir (basılmada yaşanan geçici yüz felci), masadaki bardaklara hamle edilir, yetenekliler konu değiştirir, yeteneksizler yakalanma hissini kafalarına diktikleri bardakla gizlemeye çalışır. Bu tip anlarda bir kibrit çakılsa havaya uçar mekân. Olay inceleme ekibinin sebebini bulamayacağı bir patlamadır bu (cesetlerin suratındaki anormal gerginlik dışında olağan dışı bir ize rastlanmadı). Ertan Tufan, arkasından konuşulduğunun sınırsız bilincinde masaya oturuyor. Kendisi hakkında

konuşulduğunu anlayan insanların, durumu anlamamış gibi normalleştirmeye çalıştıkları, ama pek beceremedikleri o kederli yüz ifadesiyle dikey rakısını. Prag, gerçekten melankolinin başkenti. Ve artık Ertan Tufan, yaşadığı bu kederle hiç gitmediği bu şehrin belki de en önemli simgesi. Konuyu ne olursa olsun açmaya karar veriyor.

Ölüyorum

Aniden bir elini havaya kaldırarak, "Abi demin naptınız siz ya, ben bilmiyo muyum Prag'ın Çekoslovakya'da olduğunu, bu kadar basit bir şeyi bilmediğimi nasıl düşünürsünüz, yani bi anlık dalgınlıkla söyledim ben onu!" diyor. Ah be Ertan Tufan! Nihayet durumunu açıkladı, ama daha açıklaması bitmeden yaptığı yeni hatayı da anında fark etti. Bu yeni hatasıyla 1993'te dağılan Çekoslovakya'dan daha beter dağıldı Ertan Tufan. Durum daha da kötüydü artık. Herhangi bir tepki gelmemesine rağmen, "Oğlum kafa mı bıraktınız Çek Cumhuriyeti diyecektim, Çekoslovakya nerden çıktı," diye mırıldandı. "Abi napiyosun sen ya, bırak artık, bir saat oldu konu biteli," dedi bir arkadaşı. Ertan Tufan'ın açıklama yapmak için biraz önce kaldırdığı eli hâlâ havada duruyordu. Konuşmalar devam ederken bir anda diğer elini de kaldırdı. Masadakiler "napiyo lan bu?" der gibi ona baktılar. Ellerini iki yana açtı Ertan Tufan. Kanat çırparak masadan havalandı. Arkadaşlarının şaşkın bakışları arasında yükseldi. Yükselirken, "Ne kadar güzel kanatlarım var," diye düşündü. Göz alıcı renkteki kanatlarını çırparak havada dolana dolana çevredeki binaların son kat seviyesine kadar ulaştı. Aşağıda kendisini seyreden arkadaşlarına baktı. Sonra bir anda bütün gücü tükendi. Bıraktı kendini.

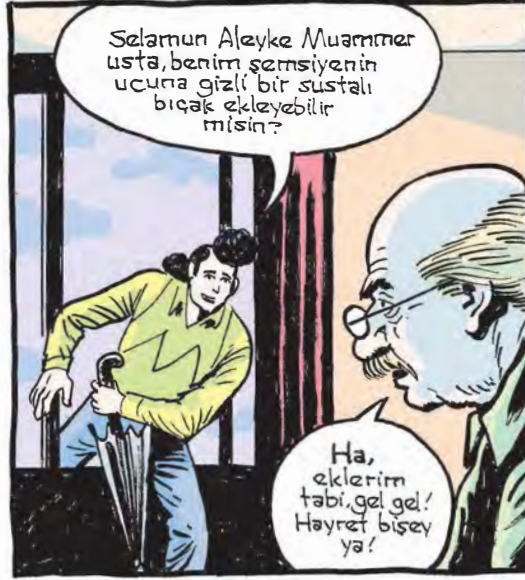
MACERAYI SEVEN ADAM

CENGİZ ÜSTÜN

Evde otur otur sıkıldım... Ustaya uğrayıp yeni bir oyuncağı sipariş edeyim... James Bond'a egzantrik silahlar hazırlayan yardımcısı gibi TRALALALA

Selamun Aleyke Muammer usta, benim şemsiyenin ucuna gizli bir sustalı bıçak ekleyebilir misin?

Ha, eklerim tabi, gel gel! Hayret bişey ya!

Nasıl hayret bişey? Dalgı geçer gibi söyledin? Bu havalarda maceraya atılırken özellikle gece tehlikelere gebe, iti var, uğursuzu var...

Gece gece senden iyi it uğursuz mu olur be!

N... Ne demek istiyor-sun?

Bu demek istiyor raspi çocuğu... Emekli babamı hasta hasta işe koşturmak neymiş göstereceğim sana? AL!

AH!

Güp!

YIIIAAA

SVISS!

AH! Siz Muammer usta'nın bahsettiği Almanya'daki oğlu olmalısınız...

Evet kendisi kara kuşak sahibi aklını başına getirecektir.

Sarı kuşak terk Macerayı Seven Adam'la yeni tanışıyor-sunuz o zaman! Macera lan...

AH! Yamanmışsın! En güzel dostluklar kavgayla başlar diyor-lim!

ZBAM!

KANAL TEDAVİSİ GEREKİYOR. SİGARA KULLA-NIYO MUSUN?

YOĞUN SESSİZLİK.

SÖYLESENE OĞLUM İÇMİYORUM DESENE.

EGER KİYAMET KOPACAKSA ŞU AN KOPSUN NOLUR KOPSUN!

Furkan Özçoban

TAŞA OTURMA TIRIK OLURSUN TİSİSİ!

OFF HER SEVİMEMİZDE AYNI ESPRİ... BİKTİM...

KANDIRDINIZ LAN BENİ! FONDAKİ İSTANBUL GÖRÜN-TÜSÜ CANLI DEĞİLMİŞ! AKIZABALAR MESAJ ATTİ SÜREKLİ AYNI GEMİ GE-ÇİYO DİYE ŞERERSİZSİNİZ OĞLUM HEYİNİZ.

HABERE KENDİNİ VEREMEYİN DİYE DİYEMEDİK ABİ İŞTE AFFET...

TAM ŞU İŞARETLİ YERE, ARKADAN DA GÖRÜLEBİLECEK 8-10 SANTİM ÇAPINDA Bİ DELİK AÇABİLİR MİSİN USTA?

TAHARET MUSLUĞU İÇİNSE DAR OLUR ORASI, ARKAYA AŞAĞIM...

YOK ONUN İÇİN DEĞİL SEN DEDİ-GİMİ YAP YA!

GLORY HOLE!

BELEDİYE LOGOLARINI TASARLAYAN ADAMI BULDUK! İŞTE ORADA...

TESLİM OL ZEVKSİZ! BURAYA KADARDI HERŞEY!

EYVAH ENSELENDİM...

YİNE İĞRENC Bİ BELEDİYE LOGOSU TASARLIYODUN Dİ Mİ?

İLK BAŞLARDA KAFA DENGİ GİBİ OELDİ DE HİÇ ÖYLE DEĞİLMİŞ ÇOK FAZLA "İYİDİR" DİYEN ADAM, BOŞANIYORUZ BANA MİSİN DEMİYO ŞUNA BAK...

iyidir ya... BOŞANMAK DA İYİDİR. İNSAN SERBEST OLMALI. İYİDİR İYİ.

SKTİR GİT ORSPU ÇOCUĞU!

İYİDİR YA KÜFÜR ETMEK DE İYİDİR. DEŞARZ EDER.

ÖMER GÖKSEL

GELECEK SORULAR BELLİ...1984'ü İKİ KEZ PAYLAŞMIŞ MESELA ORDAN KESİN SORAR... OTOMATİK PORTAKAL GARANTİ ZATEN...

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

Çok soğuktu, ama aynı odada uyuyorduk, rahattı içimiz.

Matsuo Bašo (1644/1694 Japon haiku ustası)

Yarın yılbaşı.(yarın gece yani) Akşam oluyor. Siz (içinde bu yazının da bulunduğu) o dergiye el değdirdiğinizde. İlk üç günü çoktan geçip gitmiş olacak. Uçup gitmiş. Ucundan kenarından kemirilmiş, yeni'liğine hafiften bir "halel" gelmiş, o "yeni", yepyeni yıl'ın. Geçmiş olsun. Zaman bir fare gibi üfleye üfleye, kıtır kıtır kıtır kemirir durur her şeyi. Piramitlerin bile uçlarını yuvarlamış işte.(o sivri yer tamir, sonradan) Böyle bu işler: "Yeni"

kelimesini yazmayı bile bitirmeden henüz, daha son "i"ye dahi varmadan, "y".eskir.(bak bak, yazar, adeta tam bir bilge) Herneyse. Ne demiştin. Evet. Akşam.

Karşı uzak pencerelerde Noel ağaçları. Süsler müsler.Yanıp yanıp sönen minik minik, rengârenk ışıklar. Geçiciliğin göz kırpan hüznü.(al işte, gene) Tam bunları yazarken ansızın bastırın şiddetli yağmur. Camlarda tıptırtilar.

Hiçbir şey net görülmez oldu. O Noel ışıkları dağıldı, yayıldı. Filmlerde olduğu gibi; tam gerektiği anda; Hazır. Hiç aksamaz. Bir gerilim mi başlayacak, sevgilisi mi terkedip gitti, arabada tereddütler içinde o mühim bağlantıyı mı çözmek üzere, o meşum, kanlı (parça etli) gece mi başlıyor. İşte tam o ihtiyaç duyulan anda, aniden başlayan kuvvetli sağanak. Takır takır.Arabanın camında. Onun gibi oldu işte; oturmuş, masa lambasının ışığı altında "yeni yıl melankolisi" yazmaya başlamak üzereyken yazar. Buraya ne lazım? Yalan da yazamam ki şimdi burada. Çok yağmur oldu diye yazılarda. Olmaz öyle. Bende neyse o. Sahiden çok şiddetli yağıyor.Abartılı. Filmde olsa dahi "biraz suni" bulursunuz.

Yeni yıl. Küçükken. Çok çok küçükken ama. Sanki sahiden bir şey olacak sanırdım. Bir değişiklik. Tam anlayamıyordum. ("nasıl yeni yıl yani anane?") Kafamda soyut olanlarla somut olanlar, tahinin üstüne döndüre döndüre, ip ip dökülmüş ince pekmez şeklinde, ağır ağır birbirlerinin içine doğru bulaşa bulaşa, sıra sıra helezonlar halinde... Gel de ayır.(artık daha başarılıyım tabi) Ertesi gün uyanır uyanmaz pencereden bakardım. Heyecanla. İçim kıpır kıpır."Yeni" önemli bir şeydi.(pahalyıdı bi kere) Bakardım yeni yıl'a. Seyrederdim. Oraya buraya. Bişey hissediliyor mu? Aynısı değil gibi sanki. Bir başka. "Var ya, yeni yıl işte şu an"

Biraz daha büyünce de şu: (yedi, sekiz...) Teyzemlerle birlikte hep beraber topluca gittiğimiz diğer teyzem. Karagümrük'teki o ev. Nispeten biraz daha ucuz olanlarından alınmış, alınabilmiş (hepimizin aldıklarını kastediyorum)o hafif ham gibi portakallar. Onlar soyulurken yayılan o ispirotolu, ekşi, keskin koku. Bir tarafı nar gibi kızarmış o büyük demir döküm sobaya kömür boşaltılırken ara ara çıkan o kömür kokusu da. Cehennem gibi ısıtılmış, kaçıp köşelere, duvarlara sığınarak cam kurtarılmış o oda. Suratlar kıpkırmızı. Eniştem elindeki o torbayı karıştırırken çıkan o sıkırtılar. (kaderimizle oynanıyor) Çektiği her bir numaranın ardından söylediği, o numara ile kafiyeli o tuhaf, esprili cümleler. Bu gün için hele iyice tuhaf, espri de denemez onlara. Başka bir şey; Bir gizli dinin ritüeli için tekrar edilen esrarengiz tekerlemeler. Gibi. Hafif bir hipnoz etkisi de yapan o tek düze, kalın

Matsuo Bašo

biraz hırıltılı ses tonuyla, eşit aralıklarla (seyrek damlayan bir musluk gibi) tekrar edilen o acıip cümleler. Ne yazık ki hiçbirini hatırlayamıyorum. Komik değillerdi ama bir başka yolla içimizi gıdıklar, kıkırdatırdı. Bilmediğimiz bir haz alırdık. Bir iç gıcıklanması. Her tekrarında. Hiç ama hiç benzemiyorlar; yanlış örnek; ama yine de en yaklaştığı şu: o aynı zamanlarda, tavla oynarken söylenen, "pencüse, severler güzeli gencüse"ye, ya da "otuzaltı, babamın bıyığı yolda kaldı" falan gibisinden o laflar.Ama bunlar komik gibi. Enişteminkilerle alakaları yok. Kendi icadıydı o cümleler, çok çok daha soyuttular.

Herneyse. İşte o tılsımlı kafiyeleşmiş eşliğinde okunan numaralarla, tombala aracılığı ile meşum, lanetli kaderimin ilk 'septom'larıyla da müşerref olmuşum.(yanlış anlaşılmasın, sadece kadın ismi değil o) Şöyle; Hangi kartı alsam olmuyor. Olmuyor. Olmuyor.Allahalla. Hiçbir şekilde bana çıkmıyor. Ne tek bir çinko, ne bir şey... Nasıl olabilir böyle bir şey? Töbe töbe! Olacak gibi olup da, tek bir numara falan bekliyor falan da değilim. O hale bile gelemiyorum. Bambaşka bir şey. Bişey oluyor.Ama ne? İşte tekrar başlıyor. Herkes kart seçiyor. Şu bulanık, pis bir kahverengi gibi renkli olanı mı alsam ? Bu sefer.Ya da o grimsi soluk, ne idiği belirsiz o renk? Acaba kader'in efsunlu mekanizması bu şekil mi çalışıyor? Daha kötü, alımsız olana gönül indirdiğim için ödüllendirilebilir miyim? Allahım.Yoksa bu hilem anlaşılır daha mı beter olurum? Ters mi doğru? Şu parlak kırmızı, kıpkırmızı kart, ya da yumurta sarısı olan? Şu canlı, pespembe olan? Onları mı seçsem? Umutsuzca bir çare arıyorum. Çırpınıyorum. Hem o kadar gösterişliler,(o kartlar) hem de onlara mı çıkacak? Bu kadar basit olabilir mi? Dünya bu şekil mi? Allahım. Yoksa bu soluk kartta ısrar mı etsem? Teyzemin kızı "çinkoo" diye bağıyor. Zaten her nedense bir metal adı olan o kelime, o bağırış karnımın içini sivri uçlarıyla çize çize geçiyor. Başıma gelenlerden sersemlemiş kalın boğazlı kazağımı çıkartmayı dahi unutmamış, yapıyorum. Daha sonraki yılbaşları...

Aynı şeyler tekrarladığında, iş apaçık, aleni bir hale gelir gibi olduğunda. Bir tür trajedi kahramanı gibi hafif tertip bir çeşit haz almaya başlamıştım. Bu sefer korkum değişmişti;Artık tek bir çinko'nun çıkıp da birden, bütün trajik olma potansiyelimi acımasızca berhava

edebilmesi ihtimali. O ihtimal.Trajedi'min yamuk yumuk, eğri büğrü, yarım yamalak... Oydu işte yeni korkum. Yüreğim ağzımda dinliyordum...

Bitirken bi dakika. Eniştemin o tuhaf sözlerinden birini hatırladım şimdi. Dokuz çıktığında, "Dokuz", deyip çok kısa bir es veriyor, "sadece dokuz" diyordu ardından. ("Sadece"yi biraz daha vurgulu söyleyerek)Maalesef kafiyesiz en düz olanını hatırladım işte. Niye" sadece dokuz?" O da bir muamma... Gerçi o zamanlar biz anlıyorduk işte. Kıkırdıyorduk... "dokuz, sadece dokuz" Şu an hiçbir şey anlamıyorum...

Hepinize dostluk kardeşlik muhabbet dolu bir yeni sene diliyorum...

"Dirse Han oğlu, bir av sırasında karşısına çıkan boğa ile dövüşüp onu öldürdükten sonra BOĞAÇ adını alır..."

İşte eski Türklerde ad bu şekilde konurdu... Avda ya da savaşta kahramanlık gösteren çocuğa Adı konur gösteremeyene ise NO NAME denirdi.

O gün o avda iki arkadaştan biri Boğaç olurken diğeri NO NAME oldu...

Heyhat kim derdi ki ulu yigit Boğaç Han'ın soyu kuruyacak fakat No name ilelebet payidar kalacak...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

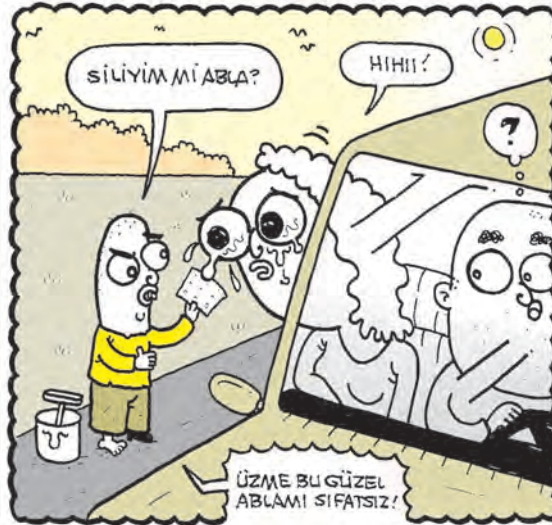

Barbaros ALTUĞ

Erhan GÜNEŞ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayımlanma hakkı saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayını organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 4 OCAK 2018 | Sayı: 540

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzaktöğü: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En felmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

AYRILDIĞI AJANSTA, ESKİ TAKINTISI GEYSU'NUN BAŞ DÜŞMANI ALİ OSMAN'LA ÇIKMAYA BAŞLADIĞINI GÖREN ORTAM DAĞILMIŞTIR. DİREKTÖR ŞAHİN'DE REİS'İN STRATEJİ DERGİLERİNDEN BİRİNİ ÜÇ KURUŞA ONA YAPTIRMAYI TEKLİF ETMİŞTİR. BU POZİSYONDA KORAY İLE AJANSTAN ÇIKMIŞ TOLGA'YA GİTMEKTEDİRLER

TANRIM DERTTE ORTAM'I YİNE Mİ YALNIZ KOYDUN TANRIM!